

นิทานภาพเสริมความรู้เรื่องสัตว์และธรรมชาติ
สำหรับเด็กวัยเตรียมความพร้อม-7 ปี

กระต่ายน้อยแสนปรี
และ

เพื่อนสัตว์แสนสนุก ในป่าใหญ่

เรื่อง : หลิวซิงซื่อ ภาพ : ฉีเหวินฮั่ว แปล : “GreenLeaf”

ยิ้มก่อนอ่าน

สวัสดีครับ วันนี้ผมพบบรรดาเพื่อน ๆ
ของผมมาให้เพื่อน ๆ น้อง ๆ ได้รู้จัก
เรื่องราวสนุก ๆ ของพวกเขาอยู่ในหนังสือ 3 เล่มนี้
ลองเปิดอ่านได้เลยนะครับ

เปิดเล่ม **“เพื่อนสัตว์แสนสนุกใต้น้ำ”** พบกับสัตว์น้ำรูปร่าง
พิสดารอย่างตุนปากเปิดที่ออกลูกเป็นไข่
หรือสัตว์ที่ได้รับฉายา “หน่วยกู้ภัยทางทะเล”
“นักพยากรณ์อากาศประจำบ่อน้ำ”...

เปิดเล่ม **“เพื่อนสัตว์แสนสนุกในป่าใหญ่”** พบกับสัตว์บกบางชนิด
ที่มีลักษณะพิเศษ เช่น มีร่างกายที่ “แปลงกาย” หรือ “พรางกาย” ได้
แม้กระทั่งสัตว์บางชนิดที่ “แขวนตัวเอง” อยู่บนต้นไม้ได้...

เปิดเล่ม **“เพื่อนสัตว์แสนสนุกบนฟากฟ้า”** พบกับนกที่ถูกเรียกว่า
เป็น “เครื่องบินเล็กที่น่าอัศจรรย์” หรือ “หมอดันไม้” กับความลับของ
หิ้งห้อย นกยูง และผึ้ง...

พร้อมเกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับชีวิตสัตว์และธรรมชาติในล้อมกรอบ
“รู้ใหม่เอ้ย...” ทำย่เรื่อง

เอาละ ถ้าพร้อมแล้ว ตามผมมาเลยครับ!

กระต่ายน้อยแฮปปี้

ลายแทงในป่าใหญ่

ครูจ้อสอนเลขคณิต/6

ฟังพอนขโมยไก่/11

บทเรียนของเสือ/16

หมีหลบร้อนกับหมีหลบหนาว/22

นายเม่นไปล่าสัตว์/26

ไดโนเสาร์ป่า/31

ป่าอีราฟนักเล่นนิทาน/36

เสียงใครเอ่ย/41

แบกบ้านไปท่องเที่ยว/46

น้านมพิเศษของมด/50
ตักแตนตำข้าวแม่ทัพใหญ่/54
กิ้งก่าเปลี่ยนสีแปลงกาย/58
หมีน้อยบนต้นไม้/63
กบต้นไม้/68

งูหลามใหญ่พี่เลี้ยงเด็ก/72
แรคคูนอนาถ/76

ใครชนะ/80

‘เลื้อยลายทะเล’ ของมัลลาย/84

ไหวพริบของนายนกกระจอกเทศ/88

ยีนดีต้อนรับ!/92

ครู จ้อ สอน เลข คณิต

ถึงชั่วโมงคณิตศาสตร์แล้ว นั่นครูจ้อชิมแปนซีกำลังเขียนโจทย์
บนกระดานดำ

$$1+1=?$$

“โห สบายมาก $1+1$ ก็เท่ากับ 1 ไงล่ะ” เจ้าหมาป่าน้อยพูด

“ใครบอกล่ะ เจ้าหมาป่าน้อยเอ๊ย...หนึ่งบวกหนึ่งจะเป็นหนึ่งได้
ยังงี้” ครูจ้อถอนใจ

“จริงๆ นะครับครูจ๋อ หมาป่าหนึ่ง
ตัวกับ แกะหนึ่งตัวอยู่ด้วยกัน
หมาป่ากินแกะไปแล้วก็อิมพุงโต
เหลือเท่ากับหนึ่งตัวเท่านั้น แต่ถ้า
หมาป่าเห็นแกะแล้วไม่กินแกะนั้นสิ
ถึงจะตอบอย่างอื่น”

หมาป่าน้อยบอก

“เดี๋ยวครับๆ” ลูกสุนัขน้อยยกมือ

“ข้างบ้านผมมีฟิวว์หนุ่มกับฟิวว์

สาว เขาคลอดลูกฟิวว์มาตัว

หนึ่ง ทีนี้ $1+1$ ก็ได้ 3

ไม่ใช่หรือครับ”

“เดี๋ยวลูกครับ” ลูกหมิน้อยยกมือขอพูดบ้าง

“เขาก็พูดผิด พ่อไ้กับแม่ไ้ ออกไขไ้ มาคราวหนึ่ง แล้วพักไ้เป็น
ลูกหนึ่งฝูง 1+1 ก็ควรจะเป็นจำนวนที่นับไ้ได้ นะครับ”

ที่นี้ก็ถึงตาลูกจึงจอกบ้างละ “พวกคุณผิดทั้งหมด ลูกกระเบิดหนึ่ง
ลูกบวกกับรถถังหนึ่งคัน เสียขุมหนึ่งครั้ง ก็ไม่เหลืออะไรแล้ว... 1+1
ควรจะเท่ากับ 0 ถึงจะถูก”

ฮาๆๆ

นี่ครูจ้อจะทำอย่างไรกับกลุ่มนี้ดีนะ

แล้วเขาก็หยิบกล้วยออกมาหนึ่งลูก แล้วก็หยิบออกมาอีกหนึ่งลูก
ชูขึ้นสูงๆ ถามทุกคนว่า “ดูซิ กล้วยหนึ่งลูกบวกกล้วยอีกหนึ่งลูก เท่ากับ
เท่าไร”

ทุกคนดูแล้วพูดพร้อมกันว่า “ $1+1=2$ ”

มีแต่จิ้งจอกน้อยไม่ตอบ เขาสังเกตมุมปากของครูจ้อ
เห็นน้ำลายค่อยๆ ไหลออกมา

และแล้วครูจ๋อชิมแปนซีก็ทนไม่ได้ เขารีบปอกเปลือกกล้วย
แล้วก็ห่ม่ากล้วยลูกแล้วลูกเล่า
จึงจอกน้อยหัวเราะ แล้วพูดกับทุกคนว่า “ดูซิ 1+1 เท่ากับเท่าไร
ล่ะทีนี้”

รู้ไหมเอ๋ย...

ลิงชิมแปนซีเป็นสัตว์ที่

ฉลาด จากการทดสอบโดยผู้ชำนาญ
การ พบว่าไม่เพียงแต่สามารถคิด
คำนวณได้อย่างง่ายๆ เท่านั้น ลิง
ชิมแปนซียังเข้าใจภาษามือของ
มนุษย์ด้วย นักวิชาการท่านหนึ่งใช้
คอมพิวเตอร์สอนลิงชิมแปนซีให้รู้จัก
ตัวอักษรและการแต่งประโยค เขา
ค่อยๆ เรียนรู้คำศัพท์ง่ายๆ และยังสามารถ
พิมพ์คีย์บอร์ดว่า

“ฉันอยากจะได้กาแฟ 1 ถ้วย”

แหม...ฉลาดบริโภคนะเจ้าลิง
ชิมแปนซี

ฟัง พอน ขโมย ไก่

ฟังพอนหนุ่มร้องไห้ร้องให้ไปขึ้นศาล บนศาลมีผู้พิพากษานั่งอยู่ คือ เต่าทะเล นกอินทรี และช้าง ทั้ง 3 ตัวฟังเรื่องร้องเรียนของฟังพอนอย่างตั้งใจ

“ผมถูกใส่ร้าย ฮือๆ” นายฟังพอนร้องไห้ น้ำตาไหลซึมูกโป่ง

“ทำไมเธอถูกปรักปรำอย่างนั้นล่ะ บอกต้นสายปลายเหตุมาสิ”
ผู้พิพากษาเต่าทะเลถาม

หนุ่มฟังพอนบอกว่า “ทุกคน
เรียกผมว่า ‘โจรแอบขโมยไก่’
จริงๆ แล้วไม่ใช่อย่างนั้นนะ

“เออละ” นกอินทรีใหญ่เอ่ยเสียงดัง

“มีคนกล่าวหาว่าที่นายพังพอนไปเยี่ยมไก่อั้น ที่แท้แล้ว
เขามีเจตนาจะไป...กินไก่อ่ะ ไหน มีอะไรจะแก้ตัวไหม นาย
พังพอน”

พังพอนหนุ่มค่อยๆ พูดเสียงอ่อย

“ก็เพราะคำพูดแบบนี้แหละครับที่ใส่ร้ายผมไปจนชั่วชีวิต
วันนี้ผมถึงได้มาขอความยุติธรรมจากศาล ให้พิจารณาเรื่องที่
ผมถูกใส่ร้าย...”

ผู้พิพากษาเต่าทะเลถามว่า “เธอว่าเธอถูกปลักปำ ถ้าอย่างนั้น เธอไม่ได้ขโมยไก่อมากินหรือ”

หนุ่มพังพอนกัมหน้า “ผมไม่พูดโกหกครับ ผมขโมยไก่หลาย ครั้ง นั่นก็เป็นการทำผิดที่สมควรได้รับโทษ แต่...ผมก็ช่วยจับหนูนะ ครับ...มากมายไม่รู้เท่าไร ถึงแม้ผมจะกระทำความผิด แต่การสร้างความดีก็สามารถลบล้างความผิดได้ หรือไถ่โทษได้ไม่ใช่หรือครับ”

ผู้พิพากษาข้างที่นั่งฟังอย่างตั้งใจอยู่ข้างๆ ยกงวงซ้ำๆ แล้วบอกว่า
“นายฟังพอจนช่วยจับหนูเป็นการทำความดี แต่การขโมยไก่เป็น
ความผิด อืม...บางครั้งเขาขโมยไก่กินด้วยความคึกคะนองอยากกิน
คล้ายการทำผิดของวัยรุ่นที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เอาละ เราตักเตือนสั่งสอน
เขาก็เพียงพอแล้วนะ ความดีมากกว่าความผิด ช้อกล่าวหาดังกล่าวก็
ควรที่จะลบล้างไป”

“ใช่แล้ว ทำความดีไถ่โทษ ใช่แล้ว
คำตัดสินคือยกฟ้อง!”

สามผู้พิพากษาเต่าทะเล นกอินทรี
และช้าง ต่างเห็นพ้องต้องกัน

รู้ไหมเอ๋ย...

พังพอน เป็นสัตว์ที่มีความปราดเปรียวว่องไวมาก ชอบจับสัตว์ตัวเล็กๆ เป็นอาหาร พังพอนเป็นศัตรูตัวฉกาจของหนู ถึงขนาดขุดรูหนูเพื่อทำลายรังหนูจากสถิติ ใน 1 ปี พังพอน 1 ตัวสามารถกำจัดหนูได้สามสี่ร้อยตัว...ซึ่งได้ผลดีกว่าแมวอีกนะ

บทเรียนของเสือ

แต่กาลก่อนโน้นสัตว์ที่ดุร้ายน่ากลัวที่สุดบนโลกนี้ก็คือ...แมว
แม้กระทั่งเสือยังยกตำแหน่ง 'น่ากลัวที่สุด' ให้แมวเลย

“ถ้าฉันแปลงกายให้เหมือนแมว ฉันก็สามารถเดินทางไปทั่วโลก
โดยไม่กลัวอะไรเลย” นี่คือความคิดของบรรดาเสือทั้งหลาย

เจ้าเสือโคร่งตัวนี้ก็เช่นกัน เขาเที่ยวหาสถานที่เสริมความงามที่ดีที่สุด เพื่อแปลงโฉม จากร่างกายจนถึงใบหน้า แม้กระทั่งลวดลายบนขน ทั้งหมด...ทำให้เหมือนแมว ซึ่งพอมองอย่างรวดเร็ว ก็จะเห็นเป็นเพียงแมวตัวใหญ่ที่ปาดเปรี้ยว ว่องไว เสือโคร่งส่องกระจกดูก็รู้สึกพอใจและพร้อมจะออกท่องไปทั่วโลกแล้ว

เมื่อออกจากบ้านไป เจ้าเสือโคร่งก็พบกับกระต่ายน้อยแฮปปี้ แฮปปี้เห็นแมวยักษ์ก็ตกใจรีบหันหลังวิ่งหนี วิ่งไปพลางก็ร้องไปพลาง “แมวมามาแล้วๆ” สัตว์ในป่าได้ยินเสียงแฮปปี้ น้อยร้องก็ตกใจพากันวิ่งหนีกระเจิดกระเจิงไปคนละทางสองทาง

เสือโคร่งรู้สึกกระหยิ่มยิ้มย่อง คิดว่า “ความรู้สึกของการเป็นแมวนี้ดีจริงๆ เลย!”

เมื่อมาถึงหน้าผาก็พบกับควายแก่ตัวหนึ่ง ควายแก่ร้องขอว่า
“นายแมวใหญ่ ขอความกรุณาอย่ากินฉันเลย”

เสือโคร่งแก่งทำเป็นไม่ตอบ ส่งเสียงร้องคำรามอย่างดุร้ายแล้ว
พูดว่า “ฉันหิวแล้ว อยากกินแฮมเบอร์เกอร์เนื้อควายนะ”

ด้านหลังควายแก่คือหน้าผา คิดจะถอยก็ถอยไม่ได้ ทางเดียวที่ดี
ที่สุดคือวิ่งพุ่งชนเลย...เสือโคร่งถูกควายชนก็ร้องเสียงดังวิ่งเตลิดไป

อีกาบนต้นไม้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมดจึงตักเตือนเสือโคร่งว่า
“เธอแปลงร่างกลายเป็นแมวอย่างเดียวนะไม่ได้ เธอต้องเรียนรู้สติปัญญา
ความสามารถของแมวดูว์!”

เสือโคร่งพยักหน้าเข้าใจ เขาหันไปไหว้ขอร้องให้ครูแมวสอนให้เขา
มีปัญญา มีไหวพริบและความสามารถ

ครูแมวพูดว่า “ได้ เริ่มจากการเดินเหมือนแมว แต่ต้องตกลงกัน
ก่อนนะว่า ไม่ใช่เรียนเป็นแล้วก็ลืมครู”

เสือกล่าวคำสัตย์สาบานว่า “คุณวางใจ
เถอะ คำกล่าวที่ว่า เป็นครูเพียงหนึ่งวัน เป็น
พ่อตลอดชีวิต คุณสอนจนฉันเป็น คุณก็
คือพ่อบุญธรรมของฉัน ฉันจะเชื่อฟัง
คุณ...”

เสือเรียนรู้วิธีการเดินและการล่าสัตว์อย่างแมว ในใจรู้สึกกว่าตัวเอง
เก่ง เขาคิดว่าตอนนี้ฉันเก่งแล้ว แต่ยังมีครูแมวที่เก่งกว่าฉัน ต้องกำจัด
เขาทิ้งเสีย ฉันถึงจะเป็นใหญ่ได้

เมื่อตกใจแล้ว เขาก็ฉวยโอกาสที่แมวไม่ระวังตัวเข้าตะครุบแมว
แมวรีบกระโดดหนี ปีนขึ้นไปบนต้นไม้ แล้วหันกลับมาพูดกับเสือว่า
“ฉันดูออกตั้งแต่แรกแล้วว่ามันต้องเป็นแบบนี้ ฉันไม่ไว้ใจเธอ ฉันถึง
ไม่สอนสุดยอดวิชาการปีนต้นไม้ให้เธอไงล่ะ”

แมวถึงเหนือกว่าเสือก็เพราะเรื่องนี้จะ

รู้ไหมเอ๋ย...

เสือมีรูปร่างคล้ายแมว บางชนิดปีนต้นไม้ได้ มักจะไปไหนมาไหนตัวเดียว เขาชอบซ่อนเล็บไว้ในนิ้วเท้า ทำให้สามารถล่าเหยื่อได้อย่างเงียบกริบ เสืออาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย ในประเทศไทยมีเสือปลา เสือไฟ เสือดาว เสือลายเมฆ และเสือโคร่ง ขณะนี้เสือดาวมีจำนวนลงมาก และทั้งหมดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองของประเทศ

